

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Corfinius ... Ad Exequias, Quas ... Dn. M. Matthiae vom Lohe/ Pastori Aedis S. Catharinae ... Marito suo Desideratissimo, Paratura est ... Vidua Maestissima, Ordinum omnium Cives Academicos ... invitat

Rostochii: Kilius, 1653

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77097628X>

Druck Freier Zugang

Corfinius, J.

in

M. v. Lohe.

Rostock, 1653.

47

PROGRAMMA
^{Quo}
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES CORFINIVS,
SS. Theol. D. Moralium Professor,
& Pastor D. Mar.
Ad Exequias,

^{Quas}
Reverendo & Clarissimo VIRO
DN. M. MATTHIÆ
boni Lohse/

Pastori Ædis S. Catharinæ vici-
tissimo, & bene merito,
Marito suo Desideratissimo

Paratura est in Templo B. Virginis
Hor. i. pomer.

Vidua Mestissima,

Ordinum omnium Cives Academicos
sedulo & amanter invitat.

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
ANNO M. DC, LIII,

Uperrimè revertentem Tempori
circulum exorsimus, qui Passionali de
stinatur scrutinio tormentorum JESU,
quæ crudelissima fuisse Evangelica Har-
monia pandit. Sacris ergo meditationi-
bus de Cruciatu studium ardoremq; ani-
morum dedicandum esse Christi athletæ exactè nove-
runt, qui salutiferæ huic cognitioni nullam doctrinam,
nullamq; scientiam, quantumvis celebratissima fuerit,
anteferendam esse probè ponderant, sufficere etenim
sciunt Sapientiâ Crucis. Litterarum cognitionem
haud vulgarem sibi quondam acquisiverat Apostolo-
rum ille Coryphæus vocatione quidem postremus, in-
dustria verò & labore facile primus, cum Hebræorum,
Græcorumq; Doctorum Antesignanos impigrâ evolvif-
set operâ, at dehinc minimi faciebat illam, quam sibi
pridem ex tot monumentis comparaverat rerum noti-
tiam, & in solo Christi cruciatu Sapientiæ basin locavit,
namq; expressè hæc elocutus est, *Haud judicavi me quid-
quam scire inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc Crucifixum:*
Eruditissima quidem hauserat Monita ex ore Gamalie-
lis Cathedram Mosis occupantis, & ex illius pluteo
Scripta evolverat egregia, Dogmata quoq; sæderis anti-
quioris lustraverat exactè, & animo commiserat non im-
memori, *ἀπὸντα* deniq; audiverat, cum ad tertium subla-
tus esset cælum, & Seraphicos vidisset Professores, ni-
hilominus omnia arcana & sapientiæ puncta, quotquot
ab informante Deo concredita fuerant, in unico circulo
sanguineo contineri testatus est, neq; aliam profiteri vo-
luit Philosophiam vel Theosophiam, neq; doctrinam
inculcavit aliam, præterquam illam quæ erat de nece
Christi cruentâ, quam modis omnibus scrutari concu-
pivit,

pivit, susq; deq; habitis purpuratis Rhetorum flosculis,
& speciosis Corinthiorum ampullis, Sophorumq; scientiis
maximè aliàs decantatis. In Toparcham hunc Ec-
clesiæ incomparabilem tutissimè defigent oculos, quot-
quot fidem suam Imperatori coelesti sacramento ob-
strinxerunt, Verbi imprimis Præcones, qui excitantis
admittent monitum Apostoli, *Estote mei imitatores, velut*
& ego Christi. Hoc ipsum cum non perfunctoriè expen-
deret *Vir Reverendus & Clarissimus, Dn. M. MATTHI-*
AS vom Lohel Tempeli Catharini hactenus vigilantissimus
Pastor, Collega noster & Amicus quantisper orbi interfuit, di-
lectus, in stadio Theologico soli huic Crucifixo Duci
suam consecravit operam, & ut illius amorem doctrinâ
indefensâ cordibus mortalium instillaret, laboravit im-
pigrè, cumq; novisset, Amorem sincerum in cordibus
humanis ne quidem otuari posse, si penitus Christi amo-
rem inspiceret, eapropter remis velisq; id agebat, ut
afflictissimi Servatoris supplicia, & exinde derivatam
charitatem ineffabilem omnium oculis animisq; expo-
neret: & quamvis in Anno proximè elapso jam vires ni-
mium-quantùm debilitatas esse animadverteret, noluit
tamen alii suas deferre vices, sed ipse cum morbi inva-
dentis malignitate colluctans, salutiferam Christi lu-
ctam mortemq; laboribus Passionalibus Auditorum
cætui declaravit, neq; in cursu Ecclesiastico substitit,
quantisper admisere vires, potius in ipsis Paschatis Fe-
riis ex Suggesto descendens subsidiariam ducentium ad-
hibuit operam, ut ad ædes remigraret proprias, quas
suapte facultate reperere haud valebat. Ex illo tempore
per integrum propemodum Anni spatium lecto affixus
cum atrocissimis & pertinacissimis affectibus Scorbu-
tias conflictatus fuit, donec tandem in his ipsis tempo-
ris Passionalis primordiis placidâ beataq; morte mor-
bum

bum fugavit. quem anno proximo, circa idem tempus in-
fensum hostem, sua spicula primitus vibrantem expertus
erat, adeoq; Passionalis devotio & sacra meditatio Cru-
ciatum Christi in morbi exordio animi & corporis im-
becillitatem confortavit, eademq; agonizantem invi-
ctâ consolidavit fiducia, & animi magnitudine constan-
ti. Cæterum non Præco duntaxat Crucifixi Ducis esse
debebat, sed armiger quoq; & affecla fidus, qui subinde
cum ipso aculeos afflictionū, & ictus exciperet inflictos,
ut quæ aliis propinare solitus erat solamina in afflictio-
ne adhibenda, in proprio quoq; applicaret penetrati, &
immissam crucis amaritudinem masculè vinceret, ac nō
fractæ fortitudinis reportaret corollam. Morbi validis-
simos tolerare coactus est insultus, non per unum alte-
rumve mentem, sed per continuum anni tractum, quot
horas interea dolore repletas, quot confibulatas animi
angustias expertus sit, quot deniq; noctes duxerit in-
somnes, collectu cuius erit facillimum; Ipse nihiloseci-
us concatenatam doloris, lassitudinis, & omnis ægri-
tudinis molem pertulit patientissimè, cumq; illam
sarcinam cælitus sibi immissam esse perspectum habe-
ret, levamina sibi ipsi paravit toleranter ferendo, neq;
domesticam suam molestiam præ omnibus reliquis pon-
derosam esse arbitratus est, sed communem humani ge-
neris sortem sæpius difficiliora secum trahere rite pon-
deravit. Vulgatus equidem plurimorum error est, & fi-
xas jam ubiq; locorum egit radices, quo unusquisq; su-
am sibi crucem teterrimam fingit, & crudelissimam, quæ
cunctis reliquorum calamitatibus sit anteferenda, qui si
ex adverso sibi persvaderent, se nunquam tantos passos,
neq; passuros unquam, quin alij longè graviora passi de-
prehendantur, utiq; ad sedatam tranquillitatem ani-
mos maturè componerent, neq; domesticam sarcinam
cum

eum peregrinâ facile commutarent. Explicatè Stoico-
rum Magistri hæc suis inculcabant Auditoribus, pluri-
ma quæ patiuntur mortales, ipsorum opinione majora
fieri & sæviora. Hinc *Seneca, Opinio est, inquit quæ nos cru-
ciat, & tanti quodq; malum est, quanti illud taxavimus, in no-
strâ preestare remedium habemus; Cui famigerabilis ejusdem
Sectæ Doctor concinit, Homines perturbantur non rebus,
sed iis, quas de rebus habent, opinionibus. Verbi causâ, Mors non
est malum, alioqui enim & Socrati ita visum esset, sed opinio de
morte, quæ metum eam facit. Cum igitur impedimur aut distra-
himur, non alios culpemus, sed nosmet ipsos, hoc est nostras opi-
niones.* Hinc ad eò fieri certum est, quod imaginatio plu-
ribus officiat magis quam afflictio ipsa, quod è formi-
dis elephantos, è lepusculis pantheras, & è canibus tigri-
des, aliosvè terribillium portentorum exercitus nobis ef-
fingamus, atq; cum propriis decertemus phantasmati-
bus. Sed qui penitus humanas inspicient calamitates,
terribiles quidem has malorum larvas mundano cordi
formidandas esse noscunt, at si contrâ Spiritus robore
polleant, impavidâ æquanimitate se adversa quævis com-
plecti posse exactè sciunt. Hæc talia animum Viri piè
nunc defuncti, & Præconis fidelissimi in diuturnâ mor-
bi afflictione confortarunt, & effecere, ut tandem Spiritum
absq; molestiâ placidè efflaret, suoq; Servatori sese
magnâ animi propensione dederet. Cœterum in hanc
orbis Scenam lucemq; prodiit Anno superioris sæculi
nonagesimo nono, & Patrem salutavit Virum Spectatissimum
& Integerrimum Dn. MATTHIAM vom Hofe/
Civem hujatam Primarium, ex vetusta prosapia in Du-
catu Cliviorû oriundum, qui derelictis bonis paternis
& maternis obgravissimas sincerioris Religionis per-
secutiones in Belgio quondam exortas, ad hæc maritima
loca Balthica concessit, atq; ad mercaturam animum.

applicavit. Is ipse cum hanc ingressus esset urbem relictis Papicolarum
ollis Ægyptiacis, ob singulares ingenii dotes, lingvæq; Romanæ cog-
nitionem & defæcata Religionis confessionem, Viris Admodum Vene-
randis & famigerabilibus Dn. D. DAVIDI CHYTRÆO, D. JOH.
FREDERO, & D. JACOBO BORDINGIO, præcharus erat, qui
illi ut in tramite veritatis persisteret, fidi fuere svaiores. Genitricem
agnovit ANNAM Winecken/Fœminam muliebri decore fatis conspi-
cuam, quæ ex præcipuis Parentibus in Civitate Bützoviensi edita erat,
Avum Paternum habuit JOHANNEM vom Sohe/ Virum Strenuum
& Nobilem, in Ducatu Cliviorum in Schnappenbaum/ vnd Sürcken/
penes Goch & Wesen hereditarium: Aviam verò Paternam laudavit
ANNAM Crusen/ ex florentissimâ in Ducatu eodem prosapiâ oriun-
dam. His Parentibus & Majoribus post Deum vitæ originem adscri-
psit, educationem vero liberaliorem debuit Vitrico suo, Viro Littera-
tissimo & Integerrimo ALEXANDRO Broten Lemgoiensi, qui
Anno 1603, Matrem ejus connubio sibi junxit, cum antea Parens immat-
urâ nece Anno sexcentesimo in mari naufragium passus vitam finivif-
set. Cum verò non obscuris indiciis indolis & ingenii bonitatem in
ipsa pueritiâ proderet, nihil in se desiderari passus est ille qui Parentis
vices supplebat, quod ad filium probè curandum faceret. In patriâ pri-
mitus Scholâ, dehinc Anno ætatis 16. in Güstroviensi, postilla in flo-
renti Lübecensium Ludo Litterario sub manu ductione Clarissimi Viri
Dn. KIRCHMANNI, per quadriennium informatus est, donec in
Anno Jubilæo Academiæ nostræ decimo nono ad Universitatem hanc
regrederetur, in quâ Studio Philosophico se primum consecravit, ad-
hibitis Ductoribus Dn. M. VULPIO, & M. LANGIO, postea
sacro Theologiæ Studio sese penitus addixit, & diligentissimam huic
impendit operam, audivitq; docentes Theologos Excellentissimos,
Dn. D. PAULUM TARNOVIUM, Dn. D. AFFELMANNUM,
Dn. D. JOHANNEM TARNOVIUM, aliosq; Theologiæ Professo-
res. Anno millesimo, sexcentesimo, vigesimo septimo ad Salanam
Universitatem perrexit, adjuncto Comite Viro Reverendo & Erudi-
tissimo Dn. JONA RICHTERO, ad D. Petri quondam Ecclesiæ
dignissimo, in quâ Celeberrimi & Eminentissimi Viri Dn. D. JO-
HANNIS GERHARDI, Theologi ab eruditione & pietate lauda-
tissimi convictu & familiari congressu usus, & à Tanto Viro maximè
adama-

adamatus fuit Macarites, quod ipsū Testimonii à Dn. D. GERHARDO communicati, typisq; exsculpti verbis omnium oculis subicere placet, Sice enim ille, *Vir Litteratissimus Dn. MATTHIAS vom Eohe / Rostochiensis, meus per annum & quod excurrit in hac Salanā Convictor singulariter mihi dilectus, cum ex Academia patriā præclarum tum Philosophiæ, tum imprimis Theologiæ eruditionis thesaurum in hanc nostram Academiam se cum deferret, eundem continuo & indefesso studio nocte dieq; locupletare non desinit. In auscultandis Lectionibus Theologicis & Disputationibus hebdomadarius fuit assiduus, In Collegio Disputatorio publico & Respondentis & Opponentis partes cum aliorum applausu gnauiter susinuit; Disputationem in eodem Collegio proprio Marte conscriptam & certis Aphorismis comprehensam me Præside masculè defendit; in vitâ & moribus se verè inculpatum præstitit, atq; ut verbo dicam, non exemplum modò sed & exemplar Theologi σμπαλαϊσταυρῆ* sese exhibuit, rectissime statuens, Eruditionem sine pietate esse gladium in manu furiosi. Dehinc cum ad locupletandam cognitionis Theologiæ supellectilem Peregrinationem quoq; facere peripiceret, adiit Academijs exteris celeberrimas, Urbesq; Germaniæ primarias inuisit, cum litteris Commendatitijs à celebratissimo Theologo D. GERHARDO ad alios Excellentissimos Theologos conscriptis instructus esset. Valedixit ergo Jenæ, & salutavit Tubingæ D. THUMMIUM, Marpurgi D. FEURBORNIIUM, Ulmæ D. DIETERICHUM, Argentine D. SCHMIDIUM, Francoforti D. TIDELBACHIUM, Ratibonæ D. HERMINGIUM, Coburgi D. MEYFARTUM, Dreslæ D. HOEN, Lipsiæ D. HOPFNERUM, Witebergæ D. LISERUM, Helmæstadi D. CALIXTUM, & D. HORNEIUM, aliosq; complures Theologos summos, qui illum humanissime exceperunt, & voto Hospitis Dn. D. GERHARDI abundè satisfecerunt. Anno 1628. in patriam fauste reversus est, atq; subsequenti Anno 1629. ab Amplissimo Urbis Senatu ad Templi Cathariniani Pastorum legitimis suffragiis electus & surrogatus est, quam Ecclesiasticam functionem quâ fide, industriâ, & labore sedulo per ipsos viginti quatuor annos sustinuerit, æqui rerum æstimatores satis prædicabunt. Anno 1630. die Medardi connubiale fædus contraxit cum Virgine Lectissimâ ELISABETHA Rôlshouwen / Viri Integerrimi Civisq; Rostochiensis primarii PASCHASII Rôlshouwen / Filiâ, hodie Viduâ relicta Conjunctissimi

Ma-

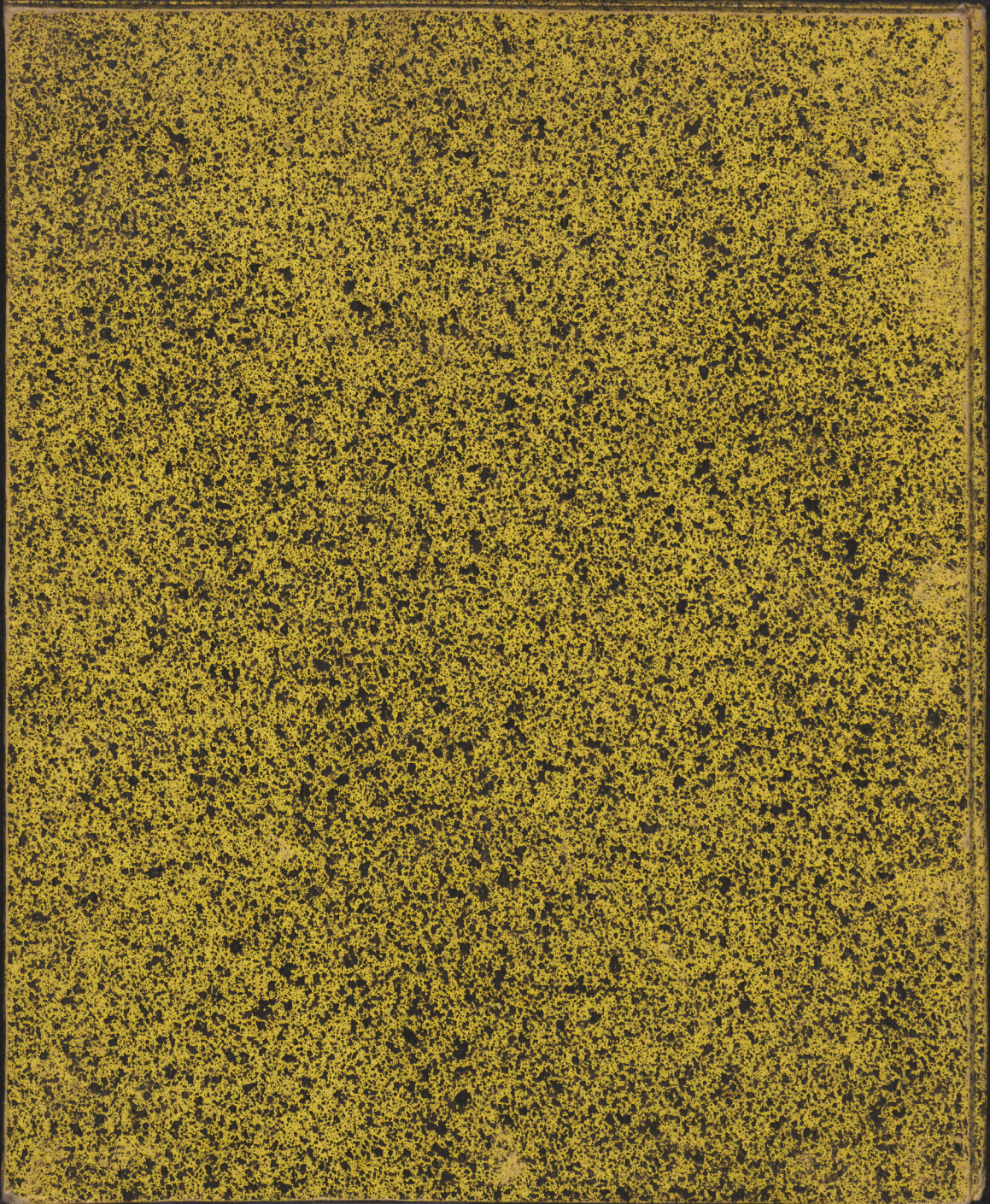
Mariti obitum acerbè deplorante. Ex hoc conjugio suscepit Filios tres, FRIDERICUM, MATTHIAM, & JOHANNEM, (quos omnes in tenerà pueritià ad cælestem sedem præmisit) Filias verò binas, ANNAM-SOPHIAM, & MARIAM-ELISABETHAM, adhuc divinà clementià superstites, quæ cum Parente sint orbatæ mortali, earundem ut immortalis & æthereus Pater curam gerat impensiolem optamus. Anno proximè elapso circa Paschatis Festum morbi violentiam vehementiorem expertus est, cujus malignitatem sequenti Dn. Medici asserto exprimere optimè licebit: *Dispositione Vir Reverendus temperamenti non solum, sed etiam vitæ genere Affectui Hypochondriaco valde obnoxius erat, qui tamen anno superiori in Scorbutum propemodum confirmatum degeneravit, ita ut præ reliquis in Scorbuto familiaribus Symptomatibus, non exiguam molestiam crearent continuus Pyalismsus, gingivarum palatig, totius Intumescencia, cum incipiente putredine, dentiumq, Vacillatione & Carie, crebra animi Deliquia, Dysrexia, totiusq, corporis Atrophia: quæ tamen singula, filo Methodicæ curationis firmiori adhibito in tantum, Dei auxilio, ante plures septimanas, cū virium restauratione paulatim subsequente ita remisere, ut de nullo horum, aliorumq, nisi ultimo, Atrophia sc, conqueri coactus sit, quapropter etiam lecto aliàs continuè affixus, non raro illum derelinquere, cert. iq, munia obire potuit: Verum die à mortis quinto, cum summa Lipothymia, quæ medicamentis utut nobilissimis auferri infringig, nequivit, recidivam passus est, quæ ipsa num ab enormi gravig, errore externo sit facta, non dubitandum.*

Morbo durante aliquoties S. S. Eucharistià fuit refectus, præsertim die quarto ab emortuali singulari mentis attentione, & insigni $\pi\lambda\eta\sigma\phi\omega\epsilon\iota\alpha$ JESU suo arctissimè se commisit, & tandem die XXI Febr. placidissimè cum morte vitam commutavit.

Defuncto hodie Hor. r. Exequiæ parabuntur, quas ut frequentiori comitatu ornent, & in æde Mariana convenient, suamq; erga sacrosanctum Jehovæ Verbum, Verbig; Ministerium propensionem & favorem benevolum, Præconis exuvias ad dormitorium deducendo declarent, cuncti Academici Cives sedulo rogantur.

P. P. Rostochl die XXV. Febr. Anno 1653.

adamatus fuit Macarites, quod ipsū Testimoniū
 communicati, typisq; exculpiti verbis omnium
 Sic enim ille, *Vir Litteratissimus Dn. MATTHIAS*
meus per annum & quod excurrit in hac Sala
tibi dilectus, cum ex Academia patriā præclarum t
primis Theologiæ eruditionis thesaurum in hanc no
deserret, eundem continuo & indefesso studio nocte
fuit: In auscultandis Lectionibus Theologicis & Dis
putis fuit assiduus, In Collegio Disputatorio publico
nentis partes cum aliorum applausu gnaviter susti
eodem Collegio proprio Marte conscriptam & cert
sam me Præside masculè defendit; in vitâ & m
præstitit, atq; ut verbo dicam, non exemplum modò
συνπαλαίωσταις sese exhibuit, relictissime statuet
tate esse gladium in manu furiosū. Dehinc cum ad
tionis Theologicæ supellectilem Peregrinationem
ceret, adiit Academiâs exterâs celeberrimas, &
marias inuisit, cum litteris Excellētissimos
D. GERHARDO ad alios Excellētissimos
instructus esset. Valedixit ergo Jenæ, & saluta
MILUM, Marpurgi D. FEURBORNIIUM, Ulm
Argentine D. SCHMIDIIUM, Francoforti D
Ratisbonæ D. HERMINGIIUM, Coburgi D.
D. HOEN, Lipsiæ D. HÖPFNERUM, VVite
Helmeſtadi D. CALIXTIUM, & D. HÖRNEI
Theologos summos, qui illum humanissimè ex
spitit Dn. D. GERHARDI abundè satis
patriam faustè reuersus est, atq; subsequenti Ann
Urbis Senatu ad Templi Cathariniani Pastoratu
electus & surrogatus est, quam Ecclesiasticam
industriâ, & labore sedulo per ipsos viginti qu
rit, æqui rerum æstimatores satis prædicabunt.
di connubiale fædus contraxit cum Virgine Le
THA Rôskouwen / Viri Integerrimi Civisq; P
PASCHASII Rôskouwen / Filiâ, hodie Viduâ

HARDO
 re placet
 ostotier
 ngulariter
 tum in
 um secum
 e non de
 bdomada
 & Oppo
 nem in
 mprehen
 culpatum
 Theologi
 u sine pie
 m cogni
 re peripi
 ania pri
 heologo
 nscriptis
 THUM
 RICUM,
 CHIUM,
 Dresda
 VERUM,
 mplures
 oto Ho
 1628. in
 plissimo
 uffragiis
 nâ fide
 ostinue
 Medar
 S ABE
 rimary
 tiffimi
 Ma-

